

llibertat

òrgan oficial antifeixista del consell municipal

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
Carrer de Barcelona, 13 — Telèfon n.º 255

ANY III — Mataró dimecres 11 maig 1938 — NUM. 559

NÚMERO SOLT: 30 cts.
SUBSCRIPCIÓ: 4.00 PEsSETES MBS

Sabem on acaba
l'especulador.
Caldria escatir, pe-
rò, on comença.
Que no tots els
llops viuen a mun-
tanya.

Les dificultats internacionals de la República Espanyola

Els homes de la Monarquia sostenien subrepticament o «en petit comitè» la tesi de la fatal ingovernació del poble espanyol. Silveia al·legava que el nostre poble ja no batejava: havia perdut les pujacions. Un tal pessimisme autoritzava totes les argücies de govern: el caciquisme, les eleccions falsejades, la pell dura i els ulls grossos, els contubernis més o menys confessats, l'oratoría grandiloqüent insubstantial, etc., etc. La política canovista i sagastina, que no era sinó un entreteixit de ficcions, fou considerada, àdhuc per molta gent que sabien descobrir-ne la trampa, com un destrísim sistema indispensable per a anar tirant en un país talment ingovernable. Però, ¿era una certitud aquell judici d'ingovernabilitat del poble espanyol? ¿No hi havia, per ventura, en el pessimisme dels homes de la Monarquia, des dels de la Restauració als del 14 d'abril, una ficció més, un deliberat propòsit que el nostre poble fos realment un poble talment ingovernable que el governant no es trobés en altra disjuntiva que la de la Dictadura o la trampa d'un fals constitucionalisme, dos camins de despolisme i d'usufructuació tribal de tot el país? De vegades del sí de la tribu hegemònica eixia, brunzent com una fuita de gas, l'acucació: «¡Espanya es un presidio suelto!», llançada contra els polítics, la burocràcia i altres organismes estatals; però la tribu s'avenia immediatament a enterrar aquell baladrer o qualsevulla d'altre que vingués amb el ciri trencat de voler fer reaccionar el Poble. Era evident, ho és avui encara més, que Espanya era ingovernable perquè l'èlita dels homes de govern tenia un vital interès que fos així. Tot el sistema monàrquic tendia no pas a governar sinó a usufructuar el govern de la Nació. Els polítics de la Monarquia no aspiraven precielement a governar sinó a manar. Per això del govern, de les funcions de govern en deien: el Poder. En efecte, poder-ho tot era la dèria d'aquells gèneres de polítics que no tenien, ni remotament, idea del que és la Política, la Nació, la Pàtria, el Poble. Aquells polítics sentien un íntim horror, unes veritables angouxa i repugnància per al reconeixement de la valor fonamental d'aquestes tan elevades i elaborades abstraccions de la civilització. I esdevingué el que era lògic que esdevingués, que, probablement sense adonar-se'n la majoria dels polítics, el subconscient col·lectiu de tots ells treballava per l'embrutiment del poble que havien de redi-

mir. Vist en escorç aquell període de la història d'Espanya ens apareix ara com un perseverant esforç de la casta política per a perllongar l'endarriment vuitcentista, per a mantenir-ne les seves causes. Tot tendia a fer endèmic l'analfabetisme, a estimular l'amoralisme ideològic, la indolència, la indisciplina, la volubilitat, la superstició, la submissió, el demolicionisme, l'escepticisme, el covachuellisme, la xulaperia i la violència; a ben arrelar el nepotisme, el senyorisme, la prevaricació, la concussió, l'esperit de casta; a «jear» la violència, la crueltat i la covardia; a mantenir els grans percentatges de mortalitat, la manca d'higiene, la hidrofòbia.

Així el país anava debilitant-se, balkanitzant-se fins a perdre la poca consideració internacional que heretàrem del segle XVIII. I, sols, solets, sense contacte amb Europa, al marge d'Europa, ens rebolcàrem en la nostra podridura; ens entredevoràrem en les guerres civils que promogueren els avis dels feixistes, ens deshonoràrem en els Marrocs del general Margallo i en els Marrocs d'Annual, del Barranco del Lobo i de Monte-Arruit; ens deixàrem espolliar les illes Carolines i les Marianes; ens enfangàrem en les guerres colonials que atorgaren tota la raó als cubans i als filipins, que ens alienaren aquelles riquíssimes possessions i que ens llançaren a la vergonyosa guerra contra els EE. UU., guerra coronada pel ludibriós tractat de París. Cai guérem, en fi, en l'oprcbi de la Dictadura.

Recordem ara que, tot i trobar-se el poble portuguès, veí immediat nostre, gairebé germà del poble castellà, en un nivell més baix de decadència, tot i sentir-se més desgovernat encara, tot i haver de sofrir convulsions polítiques d'una superior degeneració, mai ningú no gosà posar les mans damunt de les colònies, ni damunt de la metròpoli lusitana; totes es conservaren incòlumes fins avui dia. El poble portuguès, que era menys fort encara que el poble espanyol, que es troba encara avui dia més depauperat, més desvalgut i desnodrit que el poble espanyol, ha pogut governar les seves importants i llunyanes colònies sense haver de sufocar sublevacions tremendes com les que constantment agitaren les colònies hispàniques des de l'any 1802 fins al 1938. És que Portugal, vulgues no vulgues, ha hagut de reconèixer que no era nació prou forta per a poder-se valer tota sola contra les contingències de la cada dia més discola

La guerra a les taxes

La imposició de les taxes i el fet que sembli que seran mantingudes amb fermesa i que els especuladors a ultrança seran multats i perseguits, ha tret una colla de gent de pollaguer. Tois aquells que vivien i feien els grans negocis d'especulació sobre els quevures, es disposen a fer a les taxes una guerra a mort. Intenten, com a revenja, boicotejar la producció, assetjar el país, internament, per la gana. Així pels pobles, sentireu un seguit de converses d'aquest to:

—Diuem que la setmana que vé no hi haurà carn a les carnisseries. Delxaran de matar. Al preu de taxa ja no farien negoci.

—I els pagesos no portaran ous al mercat. D'ací uns quants dies ja no en trobarem ni un per remel. Preferiran guardar-se'ls o beure-se'ls, que vendre'ls.

—I els fabricants de xocolata diuen que ja no en fabricaran més.

Hi ha qui davant d'aquests auguris s'indigna. Proferix el mot de «lla dres», d'«estafadors», considera els armats d'aquests propòsits com a enemics del poble. Altres, però, amics d'ells, especuladors com ells, o poc afectes a la situació, els defensen obertament amb aquestes amenaces:

—És que veureu — diuen —, cal comptar. Al preu que va la ministra dels animals és impossible donar els ous al preu de taxa, sense perdre-hi diners; ni és possible matar un xai o un vedell sense arruïnar s'hi. Ni als xocolaters els poden sortir els comptes si han de vendre la xocolata més cara del que a ells els costa el coco, el sucre i la farina.

—Però, ¿és que ells, per ventura, no han de comprar les primeres matèries a preu de taxa? ¿És que no ho poden exigir?

—No velleu que aleshores el negoci els resultaria tan magre, que ja no els val la pena de capficar-se? Ja tot-hom prefereix plegar, no vendre...

—Ah! I, encara potser podíeu afegir que gossos amb gossos no es mosseguen. ¿No és així?...

—Veureu, tot-hom ha de fer el seu negoci!

I encara sentireu hostalers que diuen:

—Si no treuen la taxa, potser la setmana vinent hauré de tancar!

—Però, per què?... La taxa us afavorirà encara. Podreu donar el menjar més barat.

—Si en trobes potser sí. Però, ¿no velleu que ningú a preu de taxa no me'n vendrà? I si m'espabilo i en trobo a preus més alts, de contraban, ¿com velleu que em quedi un marge de ganància? Molts clients voldrien que jo els vengués encara a ells a preu de taxa. M'hi veuria en un embull. Tindria molts disgustos...

Sota d'aquestes converses s'amaguen, doncs, intencions i sentiments, que no estan gens a l'altura dels moments d'heroisme i sacrifici que vivim. S'hi amaga la impudícia, l'avidesa, el derrotisme, la covardia, l'afany desmesurat i il·legítim de lucre, la indisciplina contra les ordres del Govern... I jo no sé si hi ha taxes que pugui convenir revisar i ratificar; jo no sé ni vull saber si totes són prou justes i calculades. Però sé que tot això demostra que caldrà fer alguna cosa més que aplicar les taxes. Que caldrà escatir com i per que aquells que portaven carn i ous al mercat deixen de portar-n'hi; i seguir el camí que fan aquesta carn i aquests ous. Veure si molt sovint aquests productes i altres de semblants, no segueixen els camins de França. Veure si en els pobles fronterers no moren sense que hi hagi cap mena de passa, un excés de vedells de «mort natural», certificada i tot pel veterinari, i amb la prima d'assegurança de l'animal cobrada, però la carn fresca i acabadeta d'escorxar del qual és, en realitat, venuda als pobles francesos.

Car de negocis d'aquesta mena en són fets molts i en són preparats molts més encara. Tot amb la sana intenció, naturalment, de portar fins al darrer extrem la guerra a les taxes i fer els grans negocis a l'esquena del poble que treballa, lluita i se sacrifica fins a l'heroisme més sublim.

FIDEL

Aquest número ha estat sotmès a la censura

política internacional, i en conseqüència s'ha vist obligada a sotmetre's a una aliança: el legendari orgull nacional dels lusitans no ha estat prou heroic per a esquivar aquesta obligatorietat, ni tan sols per a pal·liar-la. Sort, gran sort ha tingut Portugal amb aquella abdicació. L'aliança amb Britània ha salvat les colònies portugueses i, de retop, la mateixa nació portuguesa.

Espanya no tenia necessitat de cap abdicació per a eixir de la seva política d'isolament internacional. Amb el cap ben alt podia pactar una aliança magnífica quan es produís la guerra gran, però les dretes s'hi oposaren; les dretes espanyoles s'oposaren, gairebé «manu militari», a una aliança amb les potències democràtiques i feren mans i mànegues per llançar-nos a una aliança amb les potències

despòtiques, aliança que ja es veié on ens hauria conduït. Dato partí la diferència: ens féu neutrals i ens enriqué passatgerament com uns veritables «profiteurs» de guerra. Hi hagué qui clamà al cel aleshores, profeta de male averany que predigué per a un futur no gaire llunyà les més terribles malvestats com a fruit de la nostra confortable neutralitat. I aquestes malvestats ja són ací, pitjors que la profecia. Amadeu Hurtado predicà escarrassadament en el desert per a sostreure Espanya d'aquella potrovesca neutralitat, però ningú no li féu cas: tots els polítics espanyols s'escarrifaven en pensar, solament en pensar, en una política internacional espanyola aleshores que tot el món canviava de jela i es disposava a redreçar-se. Espanya ja es trobava bé en la seva jela secular, i no estava disposada a baratar per res del planeta, ni per la glòria eterna, el gustàs inveterat i irresistible de jeure.

Per a contraure aliances que no siguin oneroses, sinó màximament profitoses, en els terribles atzars de la política internacional i en els vaivens de la pròpia política nacional, cal, però, ésser forts. Espanya ha maldat durant dues centúries, no pas per això, sinó per a ésser feble. Per a enfortir la Nació ens caldrà desterrar aquella rastellera de vicis que informaren la política de la Monarquia. Per a ésser forts cal abans que tot saber governar i desistir-se de la golafreria del manar. Saber governar vol dir governar per a tots, àdhuc per als connacionals que sostenen, dintre la legalitat, les idees més contràries a les de la majoria; perquè un govern sense oposicions no és govern sinó tirania i degeneració. Cal més saber evolucionar que revolucionar, perquè l'evolució és una pauta constant i la revolució sols ho és incidentalment. Desventurat poble aquell que de la revolució o de la Revolució fa una pauta constant: un xic de revolució cada dia. La revolució, que és capgirament i violència, no pot pas ésser una llei constant, perquè no hi hauria resistència individual ni col·lectiva per a un continu capgirament. Una actitud així seria esgotadora i desastrosa, si encara no es donava el cas que a força de capgirar no ens trobéssim cada dos per tres en la mateixa posició que capgirarem. Cal, sobretot, saber i entendre que la solidaritat o l'amistat internacional és correlativa de la solidaritat nacional. I no n'hi ha prou de voler solidaritzar-se amb les altres nacions: cal principament que elles vulguin solidaritzar-se amb nos altres.

JOAN SACS

PINTURES
COLORS
ESMELTS
VERNISOS
BROTRES
PINZELLS

LUX-STELLA
R. Casanova, 11
Telèfon 212
MATARÓ

Per 50 cèntims podeu fer una bona sequi, amb

ILURENOS
postre matoroní

Demaneu-los en les bones tendes de queviures. — Fabricats per PASTISERIA BATET.

Un poble exemplar

Quin dubte hi ha? Aquest poble exemplar és la U. R. S. S.

Llegiu, sinó, el telegrama que han publicat els diaris: «El goig d'un pare espanyol que, en arribar a la U. R. S. S., troba els seus fills exercint honorables càrrecs.»

Es tracta—segons el text—que un dels delegats obrers espanyols que prengueren part en les festes del Primer de Maig a Moscou, es trobà que la seva filla treballava en qualitat de mestressa en una escola d'infants, i el seu fill era un dels més aprofitats alumnes de l'escola soviètica.

Us imagineu el goig d'aquest pare?

En un altre país, possiblement aquesta noia—la que fa de mestressa—enlluernada per l'aurèola de glòria i de nom que l'ofici comporta, segurament que s'hauria apressat a anar a una casa productora de films a oferir-se. I per a fer-ho, abans s'hauria passat llarg temps mirant-se i remirant-se a l'espill i fent-se mil coses per a refinar la seva distinció o bellesa. Potser també—en allò que es refereix al noi li hauria faltat temps per a fer-se futbolista o boxador, endut pel mateix afany de nom i glòria.

En canvi, allí, a la U. R. S. S., no ha estat així.

Degueren, en arribar, veure l'austeritat del poble que treballa i se'ls degué encomanar aquella noble activitat.

Aquesta demostració senzilla, retrata, exactament, tota la raça d'un poble que té cura dels germans, vinguin d'on vinguin. Rússia voldria que tot el món fos un poble gran, amic, immens, en el qual homes i dones es lliuressin a la vocació per la qual els ha cridat la Natura. El que té dots d'artista de la pantalla, a la pantalla. El que de músic, de músic. No s'ha de forçar la vocació. Ha de venir per si sola.

—Que el germà—propi o estrany—no s'ha definit i és un home o una dona com tant, sense condició directa per a l'exercici d'una professió? Llavors hi ha unes escoles el suficientment capaces per a donar acollença a totes les intel·ligències en gestació.

En aquesta escola segurament anaren els fills de l'obrer espanyol que ha experimentat el goig immens de

trobar els seus fills exercint honorables càrrecs.

I després que ens han vingut aquests països que es diuen civilitzats—països on la intel·ligència no els interessa que domini els homes perquè els voldrien tots analfabets—i ens parlin amb menyspreu de la Rússia actual!

Els, els fills, els crien amb una rigidesa estúpida, els ensenyen a odiar, els fan creure en un déu i en un home, els ensenyen, de petits, l'art de fer la guerra.

A la U. R. S. S. també hi fan creure en un home. Però en un home «com cal», un home que veïlla pel prestigi i per l'honor de la seva pàtria en profit dels seus fills. A la U. R. S. S. també els ensenyen de fer la guerra als infants. Però els ho ensenyen perquè els països malvats tenen l'esguard fit en la puixança del nou poble i cerquen l'ocasió de deixar caure damunt seu la grapa ferotge de l'esbirro que castiga per ambició i per rancúnia...

Si els pobles tots deposaven les armes; si els pobles tots es juramentaven de no fer-se la guerra mai més, Rússia fóra la que aniria al davant en aquesta crida de la pau per l'amor i la unió dels homes.

La U. R. S. S. no ha estat mai rancorosa. Mai no cerca el cos a ningú. Es manté ferma i serena—arma al braç, ull vigilant—perquè cap gosat no s'atreveixi a voler esborrar l'obra magnífica de cultura i de civilització que, a través del seu treball, realitza per honor i orgull d'una raça veritablement civilitzada.

Capó dels Invàlids

Bon Cooperatiu

Es posa a coneixement del públic general que en el consell efectuat el 10 de maig del 1938, segons consta a l'acta a poder d'aquesta Conselleria, el treball de viat-i-sine passetes ha estat resolt al

Número 641

els números corresponents, presentats amb tres pessetes, són els següents:

041 - 141 - 241 - 341 - 441 - 541 - 741 - 841 - 941.

Mataró, 10 de maig del 1938.

Atenció, Empreses Col·lectivitzades!

El Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya publicava, el dia 9 del corrent, un Decret del Departament d'Economia, en l'articulat del qual hi consta el que segueix:

Art. 6.º En l'ordre comptable i financer de l'empresa, és de la competència de l'interventor, el següent:

a) Autoritzar amb la seva signatura tots els documents que signifiquin disposició o mobilització de cabals.

Art. 14.º A partir de la data de la publicació d'aquest Decret al DIARI OFICIAL els interventors-delegats en exercici adaptaran llur actuació a les normes ací establertes. Pel que es refereix a la signatura de documents que impliquin mobilització de cabals, caldrà registrar les signatures al Negociat de Legalitzacions del Departament d'Economia i les Banques i establiments de crèdit deixaran d'admetre paper que no porti aquest requisit, trenta dies després de la publicació d'aquest Decret.

En conseqüència, els Delegats de la Generalitat a les Empreses Bancàries i Institucions d'Estalvi de Catalunya hauran de tenir cura que, a partir del dia 9 de maig propinent, sigui complimentat l'esperit i lletra del que queda ordenat pel Decret de referència.

Barcelona, 15 d'abril del 1938.

El Cap del Servei Tècnic del Crèdit i de l'Estalvi

Banca Arnús - Banc Espanyol de Crèdit - Banc Hispano Colonial - Banc Urquijo Català - Majó Germans, Banquers - Caixa d'Estalvis de Mataró.

Informació local

DIETARI

En bona fe.

Avui no sabem de què redimontri parlar.

**

No us cregueu pas que no tinguem el pap ple.

El pap de les idees, eh!

Perquè l'altre—el pobre!—si el tenim ple, és de vent.

**

Podríem parlar de moltes coses.

Per exemple:

De l'oli.

Del pieu dels ous.

De la magnífica llista de taxes publicada ahir.

Etc.

Però no sabem de què parlar.

**

Ja ens dispensaran, veritat?

Un mal dia el té tothom.—Ch.

CONYAC POPULAR
CONYAC EXTRA
CONYAC JULIO CÉSAR

de l'casa xeressana

MORALES PAREJA

Dipositari: MARTÍ FITÉ — MATARÓ

ADMINISTRACIÓ MUNICIPAL DE LA FINCA URBANA.—A fi de facilitar el desenvolupament de les tasques inherents a la Secció de Control de Vivendes, recordem novament a tots aquells ciutadans que tinguin presentades sol·licituds per arrendament d'estatge, que de no haver-se produït el desallotjament de les cases que tenen sol·licitades, dintre el termini de 90 dies, quedaran aquestes anul·lades, ja que tota sol·licitud sols pot tenir efectivitat durant el transcurs i termini de tres mesos.

Mataró, 9 de maig del 1938.—El President, Ramon Molist.—El Secretari Permanent, Francesc Rossetti.

—Les restriccions que a la indústria ha imposat la manca de materials, fa que manquin forces articles d'ús domèstic. La Cartuja de Sevilla, però, encara segueix oferint als seus clients un bon assortit d'aquests articles necessaris per a la casa o per a fer un present de bon gust.

GENERALITAT DE CATALUNYA.—Servei de Recaptació de Contribucions.—Zona de Mataró.—La cobrança voluntària de les Cèdules personals vigents, continuarà efectuant-se tots els dies feiners que resten del present mes de maig pel matí en aquesta Oficina de Recaptació, carrer de Bakunin, n.º 12, d'aquesta ciutat.

Adverteixo als obligats a obtenir aquest document veïns d'aquest terme municipal, que encara no el tinguin satisfet, que per ésser l'últim termini que es concedeix, passat el dia 30 del present mes, incurriran en l'apremi del doble del valor que figurin en el padró.

Mataró, 9 de maig del 1938.—El Recaptador, J. Calsina.

MANÇANILLA «LA MAJA»

XERES PINÍSSIM «PETRONIO»

MORALES PAREJA «XERES»

Dipositari: MARTÍ FITÉ — MATARÓ

GENERALITAT DE CATALUNYA.
—Servei de Recaptació de Contribucions.—Zona de Mataró.—La branca voluntària de la Contribució Industrial corresponent al segon trimestre del 1938 referent als contribuents d'aquest terme municipal, tindrà lloc en aquesta Oficina de Recaptació, carrer de Bakunin, n.º 12, d'aquesta ciutat, durant tots els dies fèrers del present mes de maig, pel maig.

Els contribuents són advertits de conformitat amb el que prevé l'article 65 de l'Estatut de Recaptació del 18 de desembre del 1928, que transcorre el dia 10 de juny prop vinent sense satisfer llurs rebuts, incurriran en obligament sense requeriment ni notificació; si els paguen però, durant els deu dies darrers del mes de juny només hauran d'abonar el 10 per 100 de recàrrec, el qual serà elevat automàticament al 20 per 100 el dia 1 de juliol pròxim.

Mataró 9 de maig del 1938.—El Recaptador, J. Calsina.

MORALES PARJA — XERRES

Demaneu sempre:

CONYAC POPULAR

CONYAC EXTRA Morales Parja

CONYAC JULIO CESAR

Depositarí: MARTÍ FITÉ — MATARÓ

—PÉRDUA.—Dilluns passat des del carrer de Prat de la Riba fins al de Lepant es va perdre un moneder de senyora que contenia diner i diversos documents. S'agrairà la devolució a Prat de la Riba, 18, pis.

—AJUNTAMENT DE MATARÓ
Conselleria-Regidoria
de Finances i Proveïments

AVÍS

Avui dimecres dia 11 dels corrents, en els establiments d'aquesta ciutat, es posaran a la venda PATATES a raó de mig quilo per familiar.

Demà dijous, es posaran a la venda MONGETES a raó de 100 grams per familiar i al preu de 2'20 ptes. el quilo.

Mataró, 11 de maig del 1938.—El Conseller Regidor, Josep Calvet.

—ES COMPREN GLANS.—Raó: Sant Joaquim, 55.

—ALTRE

Es posa a coneixement de tots els ciutadans que en motiu del nou acoblament hagin quedat sense establiment, que passin avui, demà o demà passat dies 10, 11 i 12 dels corrents respectivament, per la Secció de Targes del Negociat de Finances i Proveïments (Casa Consistorial, 1.er pis) amb la tarja familiar de racfonament que se'ls assignarà l'establiment que hauran d'acudir per a proveir-se dels articles que reparteix aquesta Conselleria Regidoria.

Mataró, 10 de maig del 1938.—El Conseller Regidor, Josep Calvet.

Llegiu LLIBERTAT

Clinica per a Malalties de la Pell i Sang Tractament del Dr. VISA-Dr. Llinda
Tractament ràpid i no operatori de les almorreanes (morenes)

Curació de les «úlceres (llagues) de les cames» — Tots els dimecres i diumenges, de 11 a 1 — R. CASANOVA (Sta. Teresa), 50 — MATARÓ

Informació del dia

Barcelona

Disposicions

El Diari Oficial de la Generalitat insereix una ordre de Governació substituïnt el senyor Antoni Escoda, secretari de la Comissaria General d'Ordre Públic, pel senyor Josep Picó.—Fabra.

Presidència de la Generalitat

El senyor Companys passà bona part del maig d'ahir treballant en el seu despatx de la residència.

En el seu despatx oficial rebé, després, la visita dels senyors Boronaf, Poch, Tauler, Villamarín, Brunet, Bru, Riera Punif i altres.—Fabra.

Governació

El conseller senyor Sbert fou visitat, ahir, pels senyors Pierre Francini i Hector Dubois, els quals han vingut a Espanya acompanyant una frama de productes farmacèutics.

També el visitaren uns representants dels Ajuntaments de Sabadell i Campins i els senyors Fort i Pérez Farràs.—Fabra.

Parlament de la República

El President de les Corts, senyor Marín Barrio, rebé, ahir, entre altres, els diputats senyors Ameilla i Vallvé i el senyor Artigas Arpon.—Fabra.

Presidència del Consell

El Cap del Govern i ministre de Defensa Nacional, Dr. Negrín, visità dilluns, diversos sectors del front, constatant, una vegada més, l'alta moral i esperit combatiu de les nostres forces.—Fabra.

Donatiu

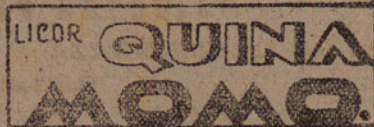
A la Presidència del Consell i procedents del Ministeri d'Estat, s'han rebut dues mil pessetes trameses pel nostre cònsol general a Buenos Aires, al qual li han estat lliurades pel senyor Gaston Gatón, com a mostra de simpatia envers l'Espanya republicana.—Fabra.

Les antenes

El Comissari General d'Ordre Públic, ha imposat vuitanta vuit penyores a altres tants ciutadans que no havien retirat, encara, les antenes dels terrats.—Fabra.

COMPRO

Màquines d'escriure portàtils i d'oficina, màquines de sumar, de calcular i aparells multicopistes.
Raó: Argüelles, 34 Mataró.

Estranger

No és veritat

LA PAZ. — El President Busck, ha desmentit una informació relativa a un aixecament militar a Bolívia, on regna la normaltat més completa.—Fabra.

Explosió

LONDRES. — S'ha produït una gran explosió en una mina de carbó. De moment s'ignora el nombre de víctimes.—Fabra.

Contra el nazisme

BUENOS AIRES. — El president Ortiz ha signat un decret regulant el funcionament i establint un control sobre les escoles estrangeres.

Sembla que aquesta mesura va encaminada a contrarrestar la influència nazi i l'ensenyament de principis contraris a l'Estat.

S'invitarà als nazis establerts al país a dissoldre les seves associacions i a no dedicar-se a la política.

L'ambaixador alemany ha visitat al ministre de Negocis Estrangers.—Fabra.

Detenció

BUCAREST.—Ha estat defingut el director d'un periòdic òrgan de la guàrdia de ferro.—Fabra.

El Negus

LONDRES. — Ha sortit de Leack, cap a Ginebra, l'emperador d'Etiòpia.—Fabra.

DARRERA HORA

Comunicat oficial d'anit

EXERCIT DE TERRA.—L'activitat registrada en els diferents exèrcits no ha tingut importància de cap mena.

Estranger

La 101 sessió de la S. de les N.

GINEBRA. — A les 11'15 del matí ha començat la sessió pública de la 101 assemblea de la S. de les N., presidint el delegat letó Bruckner.

Ha pres la paraula Lord Halifax el qual ha dit que l'acord anglo-italià havia contribuït a apaivagar la tensió internacional. Estic convençut—ha dit—que la importància d'aquest acord dona al món una nova prova de sentiment general de seguretat i això ja és prou significatiu. Es una contribució a la pau i un pas real cap a la realització de l'ideal bàsic de la S. de les N., la qual aspira a establir la pau en el món dividit.

Lord Halifax creu que aquesta obra reforçarà la S. de les N. ja que l'acord signat entre les dues grans potències obre les vies de conciliació per les diferències que sorgeixin com única mida per resoldre-les sense usar dels mitjans de la guerra.

Aquest esperit i aquesta obra ens dona dret a reivindicar per nosaltres l'honor de treballar per la pau del món d'una manera eficient.

Seguidament Bonnet, ministre d'afers estrangers de França, ha dit que el seu país

es felicitava de l'acord adoptat i que el Govern francès havia iniciat unes negociacions encaminades al mateix objecte.

Han parlat després en els mateixos termes de simpatia per aquesta tasca, el representant de la Petite Entente, el de Bèlgica i Litvinof, de la U.R.S.S.

Seguidament el doctor Kú, xinès, ha pres la paraula per tal de portar a l'assemblea la crida del govern xinès relativa a la guerra que sosté contra la invasió japonesa.

Diu que el govern xinès s'ha trobat amb l'absurda posició de tenir dificultats quan ha tractat d'adquirir armes i material de guerra, quan el Japó violant tractats ha agredit deliberadament el seu país usant dels mitjans declarats fora de ús com són els gasos tòxics.

Demana l'aplicació de l'article 17 del pacte ja que el Japó no és membre de la S. de les N. i ajut de l'organisme internacional a Xina, ja que el seu país lluita per la pau i per la democràcia. Mentre les nacions democràtiques esperen guanyar posicions per la via diplomàtica, Xina lluita per la pau del món sofrint en la carn i en l'esperit les dureses de la lluita.

El doctor Kú fa una descripció de la guerra que el Japó fa a Xina: assassinats en massa, bombardeigs de ciutats obertes, gasos tòxics violant tots els principis de dret internacional, i acaba demanant mesures concretes d'ajut al poble xinès.

Etiopia ha demanat l'ajornament de la sessió de la tarda per tal de preparar la seva tasca, i s'ha aixecat la sessió per continuar-la avui al matí. — Fabra:

El control i els voluntaris

LONDRES—Hom creu saber de font certa que França ha fet saber al govern anglès que està disposada a restablir el control terrestre així que comenci la retirada efectiva dels voluntaris.

Es preveu que es reunirà el Comitè de la No intervenció per tal de prendre acords sobre el particular, per a molt aviat. — Fabra.

Impressió de Ginebra

GINEBRA.—La qüestió de Etiopia i d'Espanya són els punts neuràlgics a l'entorn dels quals gira la present reunió de la S. de les N.

En la qüestió etiòpica, hom fa notar que la única posició enèrgica és la de la U.R.S.S. ja que 35 dels 53 Estats que signaren les sancions contra Itàlia per l'agressió a Etiopia

han reconegut l'imperi fruit d'aquelles sancions. Hom creu que la fórmula britànica de deixar en llibertat els Estats, serà la que prosperarà.

¿Quina serà la sort de la qüestió espanyola?

Hom espera la intervenció del senyor Alvarez del Vayo amb impaciència. De totes maneres, per si existís el propòsit de matar aquesta qüestió en un nou ajornament, l'enèrgica declaració del delegat espanyol negant a ningú el dret de negociar un armistici, ha posat en una situació de compromís als delegats.

No manca qui cregui en una confabulació a fi d'evitar que s'entri de ple en aquesta qüestió i es cerqui la fórmula de deixar-ho penjat altra vegada. — Fabra.

AJUNTAMENT DE MATARÓ Governació i Assistència Social

Avis als familiars o coneguts del mariner Ferran Martínez i Juan

Es prega als familiars o coneguts del mariner Ferran Martínez Juan, pertanyent a la 1.ª Brigada Naval, 3.ª Batalló de Costes, 1.ª C.ª, que passin per aquesta Conselleria (F. Layret, 5), en hores d'oficina, per tal de donar-los noves que els interessin.

Mataró, 10 de maig del 1938. — El Conseller Regidor de Governació i Assistència Social, Josep Serra.

Llegiu

LLIBERTAT

Biblioteques Pùblique

De la Societat IRIS (Melior de Palau, 25): Oberta els dies feiners del dilluns al divendres, de 8 a 10 de la nit; dissabtes i dies festius de 6 a 8 del vespre.

De la Societat ATENEU (Melior de Palau, 3): Horari: Dimarts i dijous, de dos quarts de 7 a 8 del vespre; dissabtes, de 4 a 7 tarda; diumenges, de 11 a 1 matí i de 4 a 7 tarda.

De la CAIXA D'ESTALVIS (Plaça de la Llibertat): Hores de lectura: Dies feiners, del dilluns al dissabte de 10 a 1 del matí i de 4 a 6 de la tarda. Resta tancada els diumenges i festius

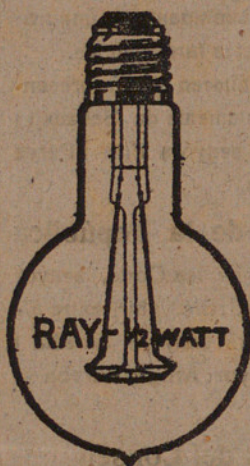
De la SOCIETAT MODERNA FRATERNITAT (Ciudadans, 22 i Cuba, 47): Oberta de dilluns a divendres, de 8 a 10 del vespre, i els dissabtes de 4 a 6 de la tarda.

IMPRESA MINERVA. — MATARÓ

AJUNTAMENT DE MATARÓ
Hospital Municipal
Servei públic de Banys

HORARI PER A LA TEMPORADA D'ESTIU

Dies feiners: de 8 matí a 7 tarda
Diumenges: de 8 matí a 1 tarda

MILESA

Manufactura Ibèrica de Làmpares Elèctriques S.A.

Bombetes de tots els tipus

Usuals: «Pera», «1/2 watt», «Standard», «Opalines», «Llum del dia».

De fantasia: «Flames», «Esfèriques», «Perfums», «Cilíndriques», «Xinxetes», etc.

Fabrica a Mataró: FRANCESC LAYRET (Blada 5) Telef. 105

Guia del Comerç, Indústria i professions de la ciutat

Cases recomanables de Mataró, allistades per ordre alfabètic

ANISSATS

ANTONI GUALBA R. Casanova (Sta. Teresa), 30-Tel. 64
Dipòsit de xampany Codornia — Passatge de llicors

VDA. DE J. MARTINEZ REGAS F. Galan, 282-284 - Tel. 157
Establerta en 1808. Llicors, xerops, vins, xampanyes

BOMBETES ELECTRIQUES

M. LESA F. Layret (Blada), 5-Tel. 108
Bombetes elèctriques de tota mena

CALDERERIES

EMILI SURIA Bakunta (Charnaca), 39-Tel. 303
Calderacions a vapor i aigua calenta — Serpentina

CARBONS

COMPANIA GENERAL DE CARBONES
Encàrrecs: J. ALBERCH, M. Riada (Sant Antoni), 70 - Tel. 7

FONDES

RESTAURANT MIR Entle Oranados, 5 - Mataró
Tel. 425 — Especialitat en Banquets i abonaments

FUNERARIES

AGENCIA FUNERARIA «LA SEPULCRAL» de Miquel Junquera
Cintó Verdaguer, 12 i P. Layret, 24 — Telèf. 111

FUNERARIA RIBAS

6 d'Octubre (Pujol), 38 - Telèfon 37

HERBORISTERIES

«LA ARGENTINA» Angel Guimerà, 16 bis
Plantes medicinals de totes menes

IMPRESMETS

IMPRESA MINERVA Barcelona, 15 - Tel. 255
Treballs del ram i venda d'articles d'escriptori

MAQUINARIA

PONT INDUSTRIA COLLECTIVA Telèfon 28
Fundició de ferro i articles de Fumisteria

MAQUINES D'ESCRIURE

G. PARULL RENTER Argielles, 34 - Tel. 362
Abonaments de neteja i conservació

METGES

DR. LLINÁS Malalties de la pell i sang
R. Casanova (Sta. Teresa), 50 — Dimecres i diumenges de 11 a 1

DR. J. BARBA RIERA Gola, Nas i Orelles
F. Galan, 419, pral. — Dimarts, dijous i dissabtes, de 4 a 6
Econòmica, de 6 a 8 — Diumenge, de 9 a 12

MODISTES

AGUSTINA COMAS Carles Marx (St. Joan), 16, segon
Modista — Confeccions — Preus econòmics

OBJECTES PER A REGAL

LA CARTUJA DE SEVILLA Rambla Mendizàbal, 52
Guet i economia

OCULISTES

DR. R. PERPIÑA B. Durrutí (Sant Agustí), 53
Visita els dimecres al matí i dissabtes a la tarda